

Aiše El-Mennubiye (Ö.655/1257)

Ayetullah Coşkun tarafından yazıldı.

Cumartesi, 07 Şubat 2009 23:36 - Son Güncelleme Cuma, 18 Ocak 2013 15:57

Seyyide diye tanınan Tunus'lu bir kadın Sofî. Aişe'nin daha çocuk denebilecek yaşlarda tasavvufa yatkın olduğu görülmüş, sonraları manevî hayatı gelişip zenginleşerek, kendisinde kerametler zuhur etmeye başlamıştır. Ailesi tarafından amcasının oğlu ile evlendirilmek istendiğinde zahidane bir tavırla bu evliliğe karşı çıkmış, Tunus'a giderek bir kervansaraya sığınmış, eliyle eğirdiği ve dokuduğu yünle geçinmiştir. Ebu Hasan es-Şâzeli'ye intisap eden Mennubiye'nin kendisi için hiç bir şey biriktirmeyip elindekini fakirlere dağıttığı, yanındaki bir dirhemi bağışlamadan yattığında "bugün kulluğumuz noksandır" dediği nakledilmektedir. Halk arasında evliya olarak tanınan Aişe el-Mennubiye 76 yaşlarında iken 4 Ağustos 1257'de, rivayete göre, "Allah şüphesiz takva sahipleriyle ve iyilik yapanlarla beraberdir" (en-Nahl 16/128) ayetini okurken vefat etmiş ve "Makberetüşşeref" mezarlığına defnedilmiştir.

Küçük yaşlarda Kuran-ı Kerim'i ezberlediği, hayatı boyunca 1520 hatim yaptığı söylenen ve "kalp iştirak etmedikçe yalnızca dille yapılan zikirde hayır yoktur" diyen Seyyide Aişe hakkında halk arasında dolaşan pek çok menkıbe vardır. Tunus'ta kızlara Seyyide ve Aişe, erkeklere de Mennubi isminin yaygın olarak verilmesi, onun yaşayan şöhretinden kaynaklanmaktadır. (kısaltılarak alınmıştır.) (T.D.V. İslâm Ansiklopedisi c.2 s.206)